

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Decimus. Synopsis status contemplationis modi negatiui.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

priuationis molestiam sustinentes: nisi in medio, in quo omnium affectuum, & operationum actiuitas perit: tam scilicet in negante, animosa resignatio, aut transcendentia, quam in affirmante solatij mystici blandimentum. vt autem, quæ hucusque de contemplatione negatiua diximus, facilius in praxin redigantur, consequenter apponitur.

Synopsis status contemplationis modi negatiui.

ARTICVLVS DECIMVS.

Ascendet a homo ad cor altum, & exaltabitur Deus. quasi diceret, ô pia anima, quæ non amplius sensibili amore detineris; at sursum erigeris, firmoque animi intuitu diuina contemplaris, absque sensibilibus deuotionis blandimento, virili constantia prosequens, quidquid mortificationis, virtutis, & ariditatis iura exposcunt; quæque ea, quæ sunt, tanquam ea quæ non, aut nihil sunt transgredis, (probe sciens, quod in solo Deo Totum, & omnia eminenter haberi possint) ascende confidenter ad cor altum, & à sensibilibus separata, per fidem, spem & charitatem, sensus omnes, & ea quæ sunt, & ea, quæ non sunt, relinque. atque ita videbis, quam Deus sit super hæc omnia exaltatus, vt illius eminentissimo Bono abstracta, iure merito non tam terrena, & inferiora reijcere, aut deserere, quam, vt potè spirituali creaturæ imparia, & negligere, & ignorare habeas.

Cum autem Deo ita eminenter con-

iuncta fueris, non amplius vtaris modo negationis, ne omnem bonum actum negando, omni tandem bono te ipsam destituas, sed Diuinitatem exaltatam collauda; & triplici distinctione, qua per verba mystica ipsam diuinam illam coniunctionem absque studiosa reflexione, & ex natura, ac conditione ipsius interioris visus, seu intuitus, quasi dentibus spiritualibus masticas, & degustas, perfrucere. Idque non tantum in actibus transeuntibus pro hic & nunc, sed etiam paulatim inferiorem contemplationis regionem ascendendo; vt illa regio, quæ immediatè supra, & media erat, etiam ascensu tam spirituali tibi æqualis fiat: quo ita etiam summam spiritus regionem, & consequaris, & perlustras, & sic certè in regione scilicet superiori, admirandum in modum tibi exaltabitur Deus, & ea, quæ in inferioribus negata fuerant, diuinæ præsentis blandimenta, quasi in thesauro congregata inuenies, non iuuenili tamen affectu, & sensualitate: sed quæ digna sit (ad spirituales animam) Dei complacentia.

Longo ergo conamine ascende ad cor altum, vt in te Deus exaltetur; nec inconstanti mutabilitate commotus, ab ascensu, & spirituali progressu, abstineas: attamen si longa experientia, & prudentis mystici iudicio didiceris, diuino proposito vltiorem statuum ascensum tibi interdici; saltem ab omnibus, quæ mala, & vitia esse noueris, abstineas; & pro vt poteris te ipsum à terrenis eleua; vt saltem gratia, & virtutum

M 2 tum

a Psal. 63. b Inf. Dec. 9.

tum moralium exercitio, ac interna re-
collectione, tibi quoque modo possibi-
li, semper in te collaudetur, & exalte-
tur Deus. Si verò gratia vltiori à Deo
dignata fueris, ascende confidenter ad
cor alto altius; & ea quæ in secunda
parte tractatur, aggredere, vt in te ma-
gis exaltetur Deus. quod ne temerè, sed
vtilius fiat, consequenter dicitur,

*De spiritali profectu, duratione, & tran-
situ à contemplationis (vtriusque mo-
di) ad priuationis rigorosæ
statum.*

ARTICVLVS VNDECIMVS.

VTroque homine, scil. inferiore,
seu incipiente per meditationes,
& aspirationes, superiore verò, seu pro-
ficente per contemplationem affirma-
tium, seu negatiui modi, in mystica exer-
citate perfectio: nihil amplius in spi-
rituali negotio saltem modo operandi
naturaliter, scilicet per discursum, &
conuersionem ad phantasmata super-
est; nisi, vt vel ad priores a status quo-
quo modo se dimittat mysticus, vel ad
vltiorem statum priuationis tran-
seat. hoc enim loco spiritalis profe-
ctus eo vsque excreuit, vt ad modum
supernaturaliter operandi, id est, sine
discursu, & vsu phantasmatum, adapta-
ri, disponique debeat.

Si verò tempus, quo propriè mysti-
cus in statu contemplationis occupa-

tur, accipiamus; vix vltra duos annos,
in ea ab infimis vsque ad superiora as-
cendet, quin realiter aduertat, sibi in
superioribus saltem integrali fruitio-
ne, amplius locum non esse; at indies
multum deficere. illis autem, qui sta-
tum contemplationis non excedunt,
& illius loco tantum suspiria substi-
tuunt, aut quidquid demum ipsos
amplius ad deuotionem, mortifica-
tionem, & virtutem, excitare potest,
non decem, aut viginti anni; sed to-
ta vita concedenda est. Tandem nemo
fit mysticorum (cui animus est ea,
quæ hucusque diximus excedendi)
qui non sat magna diligentia perle-
gat, scrutetur, & si possibile sit, pra-
cticet ea, quæ in sequenti statu priua-
tionis rigorosæ posita sunt: quando-
quidem plurima inuenturus sit, quæ
in inferioribus etiam statibus, &
agendi modis, documenta datura
sunt.

Ad contemplator vel affirmatiui, vel
negatiui modi, securus ad statum pri-
uationis transeat, quando animaduer-
terit, non tantum solita auxilia, modis-
que operandi in optimo contempla-
tionis, non quidem subindè, & in acti-
bus transeuntibus, sed permanenter
deficere; imò etiam se ad inquirendo,
ex millibus dilecto, animum remitte-
re non posse, quin imò fixum, &
statutum habere, per quæuis et-
iam ardua fugientem & se absconden-
tem insequi debere. Eiusmodi enim
propositum indubitatum est signum,
ad vl-